

Sivina viške ekonomije?

Leto se končuje, resolucijski cilji na področju gospodarstva pa oddaljujejo. Stvarnost je v očitnem razkoraku s potrebami, pa vse bolj očitno tudi odraz volje, znanja in sposobnosti. Opozorila z vseh strani o pomenu priprave kakovostnih planskih dokumentov, o pomenu izboljševanja kadrovske sestave, o izboljšanju organizacije dela, so bila večnoma zaman. Kar je bilo še v polletnih številkah precej zamegljeno, prihaja ob devetmesečnih bilanci vse bolj na dan. Podatki iz periodičnih obračunov sicer še niso znani, ne glede na številke pa je že jasno, da nekaj organizacij posluje z izgubo ali pa se ji izogiba le po zaslugi spretnih računovodij in zapletenosti obračunskega sistema. Posledice se morajo slejkoprej odraziti na osebnih dohodkih, kar pa zaradi odliva strokovnjakov v bolj uspešne sredine na bolje nagrajvana delovna mesta pomeni že praktično nerešljive težave za nekatere organizacije.

Kljub naporom so v resnih težavah (še vedno) v Hoji, kjer je Izvršni svet za TOZD Stalno mizarstvo predlagal uvedbo začasnih ukrepov družbenega varstva, v Zmagi,

Strojnem obratu Kozarje Ljubljanskih mlekarn, v Utensili, pa tudi v Iskrini Merilni elektroniki, in še nekaterih organizacijah s področja kovinsko-predelovalne industrije.

Količinski obseg proizvodnje je letos sicer nekaj nad skromnim lanskim, vendar ob osmih OZD z manjšo proizvodnjo, predvsem po zaslugi peščice uspešnejših (Plutal, Ilirija Vedrog, Tovarna grelnih naprav, Proizvodnja v TTL); izvoz pa že krepko zaostaja za lanskim, kar za četrtino.

Na papirju so ostale tudi usmeritve o hitrejšem razvoju južnega dela Ljubljane, pa tako ne beležimo v tem času investicije, ki bi ublažila sivino dosežkov viške ekonomije. Dva meseca do konca leta sta žal premalo za preokret, končuje se drugo leto zaostajanja za planskimi predvidevanji in tudi preostala tri leta srednjeročnega obdobja očitno ne bodo dovolj za ugodnejše ocene razvoja. Obetajo se torej tudi spremembe družbenega plana...

S. D.

NAŠA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XXIV
številka 13
20. oktober 1987

izhaja
tritedensko

Predsedstvo OK SZDL o občinskem gospodarstvu

Stališča z razprave na omenjenem organu socialistične zveze so bila preko delegatov družbenopolitičnega zbora posredovana tudi občinski skupščini. Oblikovana pa so bila na osnovi široke in poglobljene razprave, ki jim ni manjkala niti ostrina kritičnosti. Le-ta je izhajala iz splošne, a žal tudi prevečkrat ponavljane ugotovitve, da je jugoslovanska ekonomska strategija neizrazita in jo je verjetno zelo težko izoblikovati, ker jo še vedno določajo nekatere politične odločitve, ki pa se žal tako v politični kot tudi poslovni praksi niso uveljavile oziroma niso izpolnile pričakovanih nekaterih političnih zamisli. Srečujemo se s situacijo prisotnosti izjemnega pragmatizma, nesistematičnosti in spremenljivosti, kar vse pa spremlja zdaj že rekordna povojna inflacijska stopnja. Eden izmed vzrokov le-te je vsekakor tudi v naši strukturi neuskladenosti gospodarstva ter nedorečenosti ukrepov ekonomske in finančne politike, zato je bila še kako umestna zahteva po večji finančni disciplini, uravnoteženi delitveni politiki, povečani samoupravni kontroli cen in odgovornejšemu obnašanju po gospodarjenju z družbenimi sredstvi.

Rezultati gospodarjenja v občini pa tudi nasploh

kažejo trend poslabševanja in odstopanja od sprejetih resolucijskih usmeritev. In čeprav se v mnogih OZD srečujejo tudi z lastnimi slabostmi – izboljšanje le-teh lahko v marsičem omili razmere – pa je še vedno potrebno iskati poglobljene razloge tako v nestabilnih pogojih gospodarjenja, pogostih spremembah zveznih in republiških predpisov ter stalnemu zmanjševanju vpliva delavcev na odločanje o rezultatih lastnega dela. In kaj lahko storimo v občinskem merilu? Bolj preudarno ravnanje v OZD mora postati prevladujoč način gospodarjenja, spremljati jo morata premišljena in pogumna razvojna politika ter nenehna skrb za lastni razvoj in osvajanje propulzivnih programov kot tudi povečanje proizvodnje in preusmerjanje na tuja tržišča, seveda s poudarkom na kakovosti proizvodov in storitev.

Sicer pa je predsedstvo v celoti podprlo aktivnosti občinskega Izvršnega sveta, ki naj še nadalje izhaja pri začrtani usmeritvi, to je spodbujanje razvojno ambicioznih programov OZD in skrbi za kadrovske okrepitve, predvsem v smislu, da gospodarstvo prevzemajo ljudje, ki imajo znanje in sposobnost biti nosilec razvoja.

Delegacija pionirjev pri Petru Vrhuncu

Ob dnevu pionirjev in Tednu otroka je predsednik skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik Peter Vrhunc tudi letos sprejel delegacijo pionirjev naših šol. Mladi učenci iz petih različnih krajev so v imenu vseh 8000 pionirjev, kolikor jih je v naši občini, v sproščnem pomenku poročali o težavah v svojih okoliših na področju varstva okolja, hkrati pa že prav zrelo iznašali tudi svoje zaključke in nujne ukrepe pri reševanju te problematike. Sprejema so se poleg predstavnikov ZPM in Sveta zveze pionirjev, ki sta ga organizirala, udeležili tudi predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij.

B. VRHOVEC

7. NOVEMBRA BO OSREDNJA TURISTIČNA PRIREDITEV

Dobimo se v Iški vasi!

Zadi se nam, da smo s turističnimi akcijami, katere vodi Svet za pospeševanje turizma v naši občini komajda pričeli pa je pred nami že vabilo na III. zaključno turistično srečanje. To leto gremo v Iško vas. Majhna vas pod Krimom je dobitnica že dveh blagajen, zato ni naključje, da se nam bodo v mesecu novembru predstavili tudi kot gostitelji.

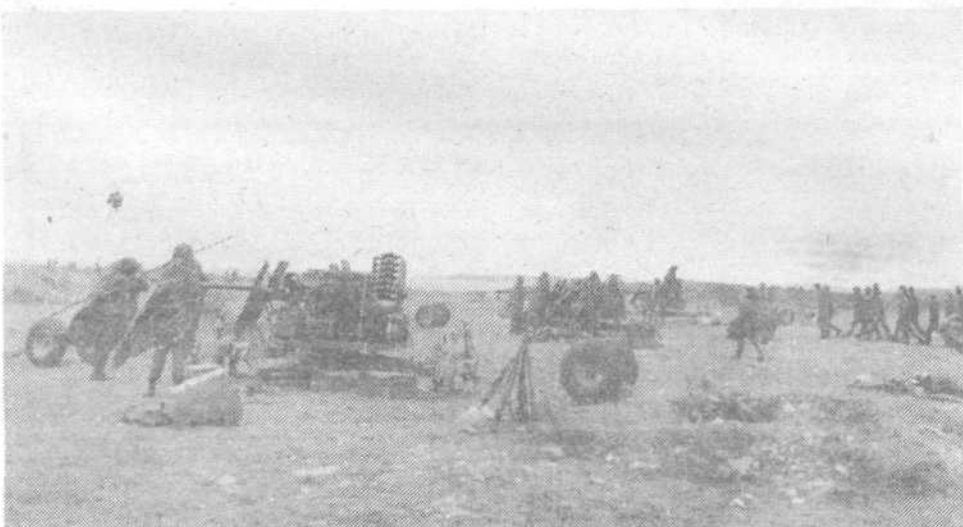
Tudi to leto bomo podelili najzaslužnejšim krajevnim skupnostim blagajne, tistim manj prizadevnim barjanske osate. Razglasili pa bomo tudi nove kmetije odprtih vrat, katere nas vabijo ne le s svojo gostoljubnostjo, temveč tudi z izredno zanimivimi izletniškimi točkami.

Da se bodo Iškovarci zelo potrudili nam ni potrebno posebej ugovarjati. Obljubljajo nam kar nekaj prijetnih presenečenj, katere ne želimo izdati. Pristavimo pa lahko, da bo poskrbljeno za dobro jedajo in pijačo.

Torej vabljeni ste vsi, ki želite pomagati k hitrejšemu razvoju vaškega turizma, popestriti njegovo ponudbo ter jo pohvaliti tudi izven meja naše občine.

Dobimo se pred Domom krajanov v Iški vasi, v soboto, 7. novembra ob 19. uri. Vabljeni!

TD Iška vas in Svet za pospeševanje turizma

NA VAJI LJUBLJANSKIH TERITORIALCEV

Protiletalci pokazali odlično znanje

Na rtu Kamenjak pri Pulju so se v prvih jesenskih dneh bojno urile enote protiletalske obrambe teritorialne obrambe mesta Ljubljana, ki so jo sestavljali vojaki iz občin Vič-Rudnik, Center in Šiška pod poveljstvom Miroslava Gregoriča.

Na tem skrajnem istrskem otoku se teritorialci usposabljujejo v vsakih pet let kajti takšna vaja je zelo draga saj zahteva vsestransko mobilizacijo tehnike in ljudi. Je pa nujna ker je treba tovrstno tehniko, ki je namenjena za obrambo Ljubljane in je v sestavi teritorialne obrambe,

preizkušati in odstranjevati morebitne napake. Pa tudi človek, ki se bori s topovi proti letalom napake ne sme zagrešiti saj je lahko usodna. Zato se morajo fizično in predvsem psihično temeljito pripravljati. Urjenje je tako trajalo dvanajst dni. Toda fantom, ki jim je življenje v uniformah čez noč spremenilo ritem življenja, zato na obrazih ni ugasnil nasmech in ne zastal korak. Hitro so se prilagodili pusti in prašni zemlji, bivanju v sotorih in burji, ki na morju v septembriških dneh nikomur ne prizanaša.

Večinoma pa so se Ljubljanci poglabljali v protiletalske topove, se seznanjali z novostmi na področju tovrstne tehnike. »Krona« njihovega usposabljanja pa sta bila zadnja dva dneva, ko so teritorialci morali v praksi preveriti vse, kar so se v teh desetih dneh naučili. V streljanju z bojnim strelivom so se odlično odrezali saj so sestrelili celo tarčo, ki jo je visoko nad morjem vlekel letalo 800 metrov za sabo.

Vajo so si ogledali tudi predsednik IS SML Hrvoje Draškovič, predsednik MK ZKS dr. Iztok Winkler, izvršni sekretar za SLO pri MK ZKS Franc RUS, komandant TO mesta Ljubljane polkovnik Janez Rebolj in predstavniki ljubljanskih občin ter jo ocenili kot zelo uspešno.

V. V.

NAŠA ANKETA

Cene nikomur ne prizanašajo

Najbrž ni imel tako napak tisti duhovitež, ki je izcedil, da se pri nas spet bližajo časi, ko bomo morali s celimi vrečami denarja v trgovino po nakupih. Cene resnično tolčejo vse rekorde, mošnjicek občanov pa je plitvejši takorekoč iz dneva v dan. In kako ob vsem tem sploh še streči našim življenjskim potrebam, da ne skrepenjijo v navadno životarjenje? Nekateri, se zdi, ki so prilagodljivejši, se v tej divji povodnji cen še kar znajdejo, drugi, manj prilagodljivi, pa tarnajo, češ da vsak čas še za najosnovnejše življenjske potrebe ne bo več...

Šteha Urbančič, uslužbenka iz Brezja: »Osebnost me vsa ta rast življenjskih stroškov niti ne moti preveč, saj imam za jesti, za piti in ostalo doma. Tako svoje dohodke namenjam le za druge osebne potrebe. Varčevati pa se danes tako ali tako ne izplača več. Morda bi se mi splačalo kvečjemu za stanovanje, do katerega bi rada prišla. Tudi za zabavo in morje se še vedno najde denar. Tako me od vseh podražitev za zdaj morda moti le to, da se stašno draži pijača, še posebej pivo.«

Hilda Trbec, gospodinja s Srednjega vrha nad Polhovim Gradcem:

»Pri nas doma imamo kmetijo, zato gledamo, da iz zemlje iztisnemo kar največ. To tembolj, ker je pri hiši sedem otrok, od katerih trije še niso pri kruhu. Seveda tudi oni pazijo na vsak dinar. Drugače pač ne gre. Navsezadnje moramo še vedno marsikaj kupiti, kot na primer moko in podobno, medtem ko imamo denimo krompir in mleko doma.«

Sicer pa mislim, da se od same kmetije v bregovnatih delih danes ne da več živeti, ker je pač vse treba

delati ročno, morda kvečjemu v nižinah, kjer si lahko človek izdatno pomaga s stroji.«

Jernej Bizjan, mizar s Črnega vrha:

»Ne vem, kam vse ta draginja pelje. Kakor hitro človek stopi v trgovino, je ob stari milijon ali dva. In iz meseca v mesec je vse slabše. Plače pa gredo navzdol. Če bo šlo tako naprej, ne bo ravno lahko. Zanimivo je na primer, kako se samo draži registracija vozil, ceste pa so še prav takšne kot so bile včasih. Prav nič se ta denar na njih ne pozna. Nasploh ne razumem več te politike. Še manj te divje inflacije. Pet let sem bil mornar, videl sem šestindesetdeset držav, a sem v vsaki od teh shajal bolje kot doma.«

Zvonka Podobnikar, usnjarski tehnolog z Dobrove:

»Človek se že prav težko znajde v teh cenah. Še zlasti mlade družine, kakršna je moja, si ne moremo več kaj dosti privoščiti. Plače so več ali manj le še za sproti, o kakšnem luksuzu pa lahko samo še sanjamo. No, letos smo se kljub temu še odpravili na morje, a za manj dni kot včasih. Dolgi počitniki na obali je pač konec. Tudi na kakega novega otroka si skorajda ne upamo pomisliti, saj je še ob tem, ki ga imamo življenje drago.«

Blažka Čepon, dijakinja SVŠ iz Polhovega Gradca: »Imam stipendijo, ki pa zadošča komajda za vozno karto in kako kunjo. Za kaj drugega pa že bolj težko. Ne razumem, kako morajo denimo sokove dražiti hitreje kot pivo. Pa se nekateri sprašujejo, zakaj toliko alkoholizma. Če bo šlo tako naprej, ne vidim ravno rožnate perspektive.«

Branko Vrhovec

Šteha Urbančič

Hilda Trbec

Jernej Bizjan

Zvonka Podobnikar

Blažka Čepon